

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE

FAKULTA ARCHITEKTURY

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor, diplomant: Bc. Veronika Hanzlíková AR 2020/2021, ZS

Název diplomové práce: (ČJ) POLYFUNKČNÍ DŮM V OPAVĚ
A KONCEPCE ROZVOJOVÉHO ÚZEMÍ BÝVALÉ PRŮMYSLOVÉ ČÁSTI
(AJ) MULTIFUNCTIONAL HOUSE IN OPAVA AND THE CONCEPT OF THE
DEVELOPMENT AREA OF THE FORMER INDUSTRIAL PARTS

Vedoucí práce: doc. Ing. arch. Boris Redčenkov
ústav: ústav nauky o budovách 15118

Oponent práce: Ing. arch. Petr Stanjura, OHA MM Opavy

Úvod k tématu a navazující citace Václava Cílka nastiňuje úhel pohledu a mentální kontext autorky. Jediným drobným nedostatkem úvodní části *Historie města* je po autorkou zmíněném prvním osídlení Slovany chybějící fakt, že Opava jako většina přemyslovských měst, stejně jako obrovská geografická oblast, byla osídlená v období tzv. německé východní kolonizace lidmi z přelidněných částí okolo Rýna apod. Německy mluvící obyvatelstvo zde pak žilo po staletí jako majoritní až do odsunu po 2. sv. válce. Tento nedostatek přičítám i použitým pramenům, které mají spíše popularizační a propagační charakter. Obširně a logicky zaměřená analytická část poskytuje retrospektivně dostatek argumentů pro samotný koncept i konkrétní návrh autorky. Zcela výstižná závěrečná SWOT analýza se opírá o hutný výčet prostorově-provozních, demografických, ekonomických či realitních údajů.

Diplomová práce je pak řazena na *návrh urbanismu* a *návrh domu*. Urbanistický návrh je řízen čitelnými vazbami, ovšem jen těmi životaschopnými, a odstraňuje balastní a neperspektivní relikty. Nabízí zvrácení jednoho dlouhodobého problému města, kterým je deficit plnohodnotné přítomnosti řeky v organismu města. Ta si jen osiřele a bez povšimnutí protéká slezskou metropolí, která navíc po ní nese své jméno. Řešení takto dimenzovaného propojení parkového prstence na obě nábřeží řeky, jako na dopravně-rekreační koridor, efektivně a dosažitelně supluje dnes necelistvý, zmrzačený a na třech místech „překreslený“ hradební okruh. Nemůžu při té příležitosti nezmínit návaznost, která mi přináší velké potěšení, na diplomovou práci Petry Krejčí (FA ČVUT, R. Koucký), kterou jsem posuzoval jako oponent před dvěma lety a která je takto dále fixována; velmi cenná podpora nejen k mé argumentaci pro tuto „korekci“ města.

Členění na velkorysé, postupně klesající a rozpadající se bloky v sobě nese rafinovaný metropolitní výraz. Návrh uchopuje, potrhuje a je zcela v symbióze s poklesem hladiny zástavby od „hradebního okruhu“, ten je zde velmi dramatický a je vnímatelný po stovkách, ne-li desítkách metrů. Obdobná urbánní charakteristika v případě skutečných metropolí odpovídá několikanásobně větší vzdálenosti od středobodu města a odehrává se od jádrového území až na periferii.

Návrh přináší i dvě další podnětná řešení dopravní. Jedno se sice nabízí jako samozřejmé, a to křížení sledu veřejných prostranství parku, před zimním stadionem a „novým“ náměstím s frekventovaným Zámeckým okruhem, ovšem je navrženo velmi přesvědčivě s úpravami kolmých uličních prostorů, vč. úpravy dimenze Komárovské ulice. Druhé je velmi elegantní, tím je nájezd do podzemního parkoviště pro celou navrženou lokalitu z prostoru pětiramenné křižovatky Nádražního okruhu a Komenského ulice. Zde bych jako oponent vznesl první podnět pro autorku při obhajobě, aby uvedla přehled a vyhodnocení dalších možných řešení, které zvažovala.

Výšková dominanta navazující na Karnolu je vygradováním konceptu protažení parkového prstence k řece. Jako jasné urbanistické gesto vévodí celému areálu a uplatňuje se ve významných pohledech z nábřeží, z mostu na Ratibořské a z pohybu po Zámeckém okruhu. Nově navržená lávka, kterou jsem mimochodem na stejném místě zmiňoval jako námět ve svém motivačním dopise před nástupem na pozici hlavního architekta v roce 2016, a navržený most v protažení Fuegnerovy ulice přinášejí jednak žádoucí rozptýlení a hierarchizaci dopravy přes tuto přírodní bariéru a jednak nabízejí zcela jinou pobytovou kvalitu prostoru řeky a konečně její důstojnou integraci.

Kvalitu diplomové práce jsem nahlížel ve dvou samostatných rovinách, urbanistické a architektonické. Přesto, že v souladu s artikulací zadání a prioritním zaměřením fakultního ústavu nauky o budovách by se tak dalo očekávat, není urbanistická část práce jen jakýmsi povinným předpolím. Právě urbanistický návrh je pojednán s obrovským profesionálním přehledem a je okořeněn několika velmi invenčními momenty. Architektonický návrh polyfunkčního objektu je rovněž zvládnut ve šlapajícím mixu jednotlivých funkčních entit. Zde bych si pouze dovolil nadnést druhý podnět pro autorku při obhajobě, aby okomentovala zvolené materiálové řešení fasády cihelným obkladem na sémantickém pozadí v oblasti Slezska.

Grafické zpracování je vysoce kultivované, vč. jednotlivých mapových výstupů. Výtvarným podáním elaborátu autorka dosáhla, jak jsem přesvědčen, navození kýžené atmosféry navrhovaného prostoru, kterou v úvodu sama ideově artikulovala.

Zadání DP, viz. *zadání diplomové práce navazuje na diplomní seminář, který analyzuje vývoj centra města. Na tomto základě byla vybrána vhodná lokalita. Cílem je nalézt způsob dostupného bydlení v kombinaci s pracovními příležitostmi v propojení s principy co – workingu*, bylo splněno. Vzhledem k tomu, že práce se zcela, a to záměrně, shoduje s plochou přestavby OP-P11 dle platného územního plánu, je přínos nepopíratelný a má potenciál překlopení do tzv. „povinné“ územní studie předepsané ÚPmO. Nad to nabízí mnohem více než často utilitární územní studie a to propagaci potenciálu dané lokality včetně bilancí účelových jednotek a prostorových bilancí.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci známkou A.

V Opavě dne: 30. ledna 2021

Ing. arch. Petr Stanjura